

tingets Tanke om, at de mindre Skoler skulle ikke miste deres Understøttelse, selv om de ikke havde det Antal Lærerelev, der kræves for at blive anerkendte Skoler. Endnu skal jeg kun rette en Forespørgsel til den højt-ærede Kultusminister i Anledning af et lille Ord, som er indsat i det andet Ting med Hensyn til de faste Bidrag, der skulle tildeles saa vel Folkehøjskolerne som Landbrugsskolerne. Hver af Skolerne skal nemlig have et fast Bidrag af 300 Kr. og 10 Kr. for hver Elev, Skolen i det forløbne Finansaar har haft i Gennemsnit, og for det tredje indtil $\frac{1}{3}$ af Skolens Udgift i det sidste Finansaar til Lærersalærier og Forhøring med Undervisningsmidler. Her er det, Lands-tinget har indsat det lille Ord „indtil“ $\frac{1}{3}$. Jeg vilde nødig, at dette skal misforstås. Det er mig bekendt, at der er enkelte Medlemmer, der have næret Frygt for, at dette skulde kunne fortolkes saaledes, at Ministeren vilkaarlig kunde give en enkelt Skole indtil $\frac{1}{3}$, men andre en mindre Brøddel. Jeg forstaaer det saaledes, at dette Ord „indtil“ er sat ind i Loven af Hensyn til, at det kun er en fast bestemt Sum, der er stillet til Ministerens Raadighed og Disposition. Hvis altsaa denne Sum ikke naaar til, maa Brøden blive en anden, men naar Brøddelen bliver en mindre, saa forstaaer jeg Lovfor- slaget saaledes — og jeg maa ønske at høre, om den ærede Minister forstaaer det paa samme Maade — saa vil Brøddelen blive fælles for alle Skolerne, ikke saaledes, at man f. Eks. giver en Skole $\frac{1}{10}$ og en anden $\frac{1}{4}$, men saaledes at den Brøddel, der nor- meres for Skolerne, bliver ens for samtlige Skoler. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse af Tinget.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (Goss): Hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem nu rettede til mig, forholder det sig ganske rigtig, som han bemærkede. Som jeg har ud- talt i det andet Ting, forstaaer jeg det Ord „indtil“ saaledes, og det kan vel ikke forstås anderledes, at det er sat ind, fordi der overhovedet er en Begrænsning for det Beløb, der kan gives Skolerne, og for det fakultative eller diskretionære Beløb, som Ministeren efter Forholdene kan indrømme dem. Denne Grænse medfører, at man maa spørge, hvor man skal reducere, naar Nødvendigheden derfor indtræder, og det er da foretrukket, hvis det er nødvendigt at reducere paa det faste Bidrag. Forholdet er det, at overfor de nu anerkendte Skoler antager jeg ikke, at det er nødvendigt, at

komme til en mindre Brøddel, men hvis det bliver nødvendigt, saa skal Brøden reduceres for samtlige Skoler paa en ensartet Maade og ikke saaledes, at Tilskuddet til den ene Skole skal kunne formindskes med en Brøddel og til en anden med en anden. I det jeg i øvrigt kan slutte mig til den ærede Talers Bemærkninger, ser jeg ikke, at der i Dje- bliffet er noget for mig at tilføje, men kan kun anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Ting.

Bjerre: Det er jo Folketinget og navn- lig det afsøde Medlem for Kolding (Berg), der fra først af er kommet frem med dette For- slag, og selv om Forslaget nu er noget an- derledes, end det var fra først af, vil jeg tilraade at stemme derfor, men ganske vist ikke med den Glæde som det ærede Medlem fra Alsens Beamtelse. Jeg ser nemlig ikke, at dette Forslag er saa stort og godt, som han vilde gøre det til. Man maa nemlig erindre, at det er dette Forslag, der skal trække de mange store Læs, som nu skulle trækkes i Hus. Det er sagt under de fore- gaende Dages Forhandlinger, at naar vi gik med til Universitetsloven, Landbohøjsko- leloven og alt det andet, saa var det særlig den foreliggende Lov, der skulde trække; men naar det skal forstås saaledes, saa mener jeg sandelig, at den indeholder alt for lidt, til at den skal kunne trække saa stort et Læs. Med Hensyn til det Forhold, at Folkehøjs- skolerne og Landbrugsskolerne nu skulle være sammen, sagde det ærede Medlem, at det var næsten en Fordel. Han mente, at der har været en Konkurrence mellem disse to Slags Skoler, og at den nu vil høre op. Det tror jeg slet ikke. Jeg tror netop, at der er meget stor Fare ved, at vi have faaet alt over paa denne Lov, og naar det ærede Medlem sagde, at Tilskuddet til Folkehøjsko- lerne er blevet fordoblet, saa er det jo vel ganske rigtigt, saaledes som Tallene staa her, men vi maa jo huske paa, at vi have faaet Landbrugsskolerne med her. De fik vel og- saa noget før, men det var ikke ret meget. Folkehøjskolerne elever fik 90,000 Kr. og Skolerne 50,000 Kr.; men nu skulle Land- brugsskolerne med, og jeg er vis paa, at de ville tage Broderparten af de 300,000 Kr. Vi saa i Høi, at Landstinget i sin Betænkning var gaaet med til at yde 120,000 Kr. til Landbrugsskolerne, og træktes den Sum fra Tilskuddet til Folkehøjskolerne, saa vil det ses, at Overskuddet kun bliver 40,000 Kr., og det er sandelig meget lidt i Forhold til det meget, vi have givet. Det kan blive en Fare for Folkehøjskolerne, at Landbrugs- skolerne kunne gaa frem paa deres Bekost-